

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemaníkovej a členiek senátu JUDr. Evy Hudobovej a Mgr. Lubomíry Kúdelovej v právnej veci navrhovateľa: **M.**, H., X., zast. J., J., X., proti odporkyni: **J.**, N., D., správkyňa konkurznej podstaty úpadcu D. a.s. v konkurze, U., X., IČO: X., **o vylúčenie veci z konkurznej podstaty**, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v B. č.k. 35Cbi/133/2005-59 zo dňa 05. novembra 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v B. č.k. 35Cbi/133/2005-59 zo dňa 05. novembra 2007 m e n í tak, že odporkyni u k l a d á vylúčiť motorové vozidlo HYUNDAI Accent 1.5, výrobné číslo karosérie VIN: KMHVA31NPTU146655, výrobné číslo motora: G4EKT741139, farba zelená tmavá, rok výroby 1996 z konkurznej podstaty úpadcu a nahradiť trovy prvostupňového konania 277,17 eur.

Navrhovateľovi trovy odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v B. napadnutým rozsudkom žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol, že odporca nemá nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v žalobe zo dňa 20. 09. 2005, navrhol navrhovateľ, aby súd vo svojom rozhodnutí uložil správcovi konkurznej podstaty úpadcu D., a.s. v konkurze povinnosť vylúčiť motorové vozidlo HYUNDAI Accent 1.5, výrobné číslo karosérie VIN: KMHVA31NPTU146655, výrobné číslo motora: G4EKT741139, farba zelená tmavá, rok výroby 1996 z konkurznej podstaty uvedeného úpadcu. Na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, súd konštatoval, že dňa 04. 02. 2003 uzatvorila spoločnosť K., a.s. so sídlom v Ž. na strane kupujúceho s M., bytom J., T., na strane predávajúceho Kúpnu zmluvu č. 03/20090, predmetom ktorej bol podľa čl. I. uvedenej zmluvy predaj a kúpa ojazdeného osobného automobilu HYUNDAI Accent 1.5, výrobné číslo karosérie VIN: KMHVA31NPTU146655. výrobné číslo motora G4EKT741139, rok výroby 1996 za kúpnu cenu dohodnutú v čl. II Kúpnej zmluvy č. 03/20090 zo dňa 04. 02. 2003 vo výške 167 000,-- SK. Súd ďalej konštatoval, že dňa 04. 02. 2003 uzatvorila spoločnosť K., a s. na strane prenajímateľa s P. na strane leasingového nájomcu Leasingovú zmluvu č. LZF/03/20090, predmetom ktorej bol podľa čl. 2 leasing ojazdeného osobného motorového automobilu špecifikovaného v uvedenom čl. II zmluvy, za podmienok dohodnutých v čl. III. a nasl. zmluvy. Dodatkom č. 1 k uvedenej leasingovej zmluve, ktorý uzatvorila spoločnosť K., a. s. so sídlom v Ž. na strane prenajímateľa s P. na strane pôvodného nájomcu a M., H. na strane nového nájomcu, došlo k zmene v osobe leasingového nájomcu z P. na M.. Uznesením č. k. 27 K 203/2002 zo dňa 08. 01. 2004 vyhlásil Krajský súd v B. na majetok dlžníka D., a. s. v B., konkurz a do funkcie správkyne konkurznej podstaty ustanovil J., advokátku, so sídlom v D.. J. do konkurznej podstaty zahrnula aj motorové vozidlo špecifikované v petite žaloby, ktorého vylúčenia z konkurznej podstaty D., a. s. v konkurze so sídlom v B. sa navrhovateľ podanou žalobou domáha. V podaní zo dňa 26. 02. 2007 navrhol pôvodne v žalobe označený navrhovateľ, aby súd pripustil zámenu účastníkov konania na strane navrhovateľa tak, že na strane navrhovateľa vystúpi K., a. s., B. (pôvodne v žalobe označený po zmene sídla) a na jeho miesto do konania vstúpi M., nar. X., bytom H., X., čo odôvodnil tým, že v čase podania žaloby mal M., predmetné motorové vozidlo v oprávnenej držbe a to na základe leasingovej zmluvy č. LFZ/03/20090, pričom po splnení všetkých záväzkov vyplývajúcich z uvedenej

leasingovej zmluvy navrhovateľ previedol na M. dňa 21. 02. 2006 vlastnícke právo k predmetnému motorovému vozidlu. Uznesením č. k. 35 Obo 133/2005-48 zo dňa 09. 03. 2007 Krajský súd v B. pripustil zámenu účastníkov konania na strane navrhovateľa z K., a.s., B. na M., H.. Na základe skutkového stavu, zisteného z vykonaných dôkazov, súd dospel k záveru, že v danom prípade navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení obsiahnutých v žalobe, pretože právne relevantným spôsobom nepreukázal, že v čase, keď pôvodne v žalobe označený navrhovateľ nadobudol osobné motorové vozidlo, ktorého vylúčenia z konkurznej podstaty úpadcu D., a. s. v konkurze sa podanou žalobou domáha, nadobudol toto motorové vozidlo v dobrej viere, ktorá spočívala v presvedčení, že predávajúci je vlastníkom uvedeného motorového vozidla. Na základe uvedených skutočností súd akceptoval argumentáciu odporkyne, že odporca nadobudol predmetné motorové vozidlo od A., s.r.o., Z., ako nadobúdateľ uvedeného motorového vozidla, uzatvoril s leasingovým nájomcom V. leasingovú zmluvu č. LZ 92100/01, a keďže leasingový nájomca nesplnil podmienky uvedené v leasingovej zmluve, (na základe čoho sa nestal vlastníkom predmetného motorového vozidla), nebol oprávnený predmetné motorové vozidlo predať. Súd dospel k záveru, že navrhovateľ, tak ako bolo vyššie konštatované, nepreukázal právne relevantným spôsobom skutočností, ktoré nasvedčujú tomu, že pri kúpe predmetného motorového vozidla mal za to, že predávajúci je jeho vlastníkom, a že je oprávnený s predmetným automobilom nakladať za účelom jeho predaja, preto nemožno konštatovať, že boli splnené podmienky vymedzené v ust. § 426 Obchod. zákonníka, na základe čoho súd žalobu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Proti rozsudku krajského súdu podal odvolanie navrhovateľ z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že spoločnosť K., a.s. ako leasingová spoločnosť predmetné vozidlo zakúpila za účelom uzatvorenia leasingovej zmluvy s navrhovateľom M. a v priebehu konania, došlo k splneniu tejto leasingovej zmluvy a k prevodu vlastníckeho práva na M.. Preto požiadala spoločnosť K., a.s. súd o pripustenie zmeny účastníka konania na strane navrhovateľa, z dôvodu prevodu vlastníckeho práva k predmetnému motorovému vozidlu. Súd uznesením zo dňa 09. 03. 2007 zmenu účastníka povolil. Prvostupňový súd neprávne a nedostatočne posúdil otázku nadobudnutia vlastníckeho práva k predmetnému motorovému vozidlu, na základe čoho dospel k nesprávne právnemu posúdeniu nároku navrhovateľa. Spoločnosť

K., a.s. ako právny predchodca navrhovateľa, zakúpila predmetné motorové vozidlo do svojho vlastníctva dňa 04. 02. 2003 na základe kúpnej zmluvy č. 03/20090 predávajúcim v zmysle tejto zmluvy bol M., bytom J., T., ktorého zastupoval na základe Sprostredkovateľskej zmluvy zo dňa 23. 01. 2003 autobazár I., T.. Navrhovateľ pred uzatvorením predmetnej kúpnej zmluvy skúmal skutočnosť, prečo predávajúci M. nie je evidovaný ako vlastníak v technikom preukaze k motorovému vozidlu. M. predložil obchodnému zástupcovi spoločnosti K., a.s. I., ktorý v mene K., a.s. kúpu vozidla realizoval, k nahliadnutiu kúpno-predajnú zmluvu medzi M. ako kupujúcim a V. ako predávajúcim. Ma základe tejto skutočnosti spoločnosť K., a.s. bola presvedčená, že kupuje vozidlo od jeho vlastníka. Navrhovateľ rovnako poukazuje na skutočnosť, že spoločnosť K. uhradila dňa 05.02.2003 predávajúcemu kúpnu cenu, čo by isto nevykonala, ak by bola pochybnosť o tom, že kupuje vozidlo od nevlastníka. Súd sa nezaoberal otázkou, prečo nebol v technikom preukaze evidovaný zápis o vlastníckom práve úpadcu, keď odporca tvrdí, že predmetné vozidlo je jeho vlastníctvom. V čase nadobudnutia vozidla spoločnosťou K., a.s. ako právnym predchodcom navrhovateľa nebol na dopravnom inšpektoráte ani v technikom preukaze žiadny záznam o vlastníckom práve spoločnosti D., a.s. k predmetnému vozidlu. Spoločnosť K., a.s. si riadne splnila všetky predpoklady k nadobudnutiu vlastníckeho práva, t.j. uzatvorila kúpnu zmluvu, preverila oprávnenosť predávajúceho k predaju vozidla, uhradila kúpnu cenu, vozidlo fakticky prevzala a vykonala zmenu v evidencii na príslušnom dopravnom inšpektoráte, ktorá by nebola možná ak by predávajúci nebol vlastníckom predmetného vozidla a nepredložil o tejto skutočnosti na dopravnom inšpektoráte doklady pri odhlásení vozidla. Navrhovateľ má za to, že prvostupňový súd vykonal nesprávne právne posúdenie veci a preto navrhol, aby Najvyšší súd SR rozsudok zmenil tak, že ukladá správcovi konkurznej podstaty úpadcu D., a. s, B. aby vylúčil motorové vozidlo HYUNDAI Accent 1.5, výrobné číslo karosérie VIN: KMHVA31NPTU146655, výrobné číslo motora: G4EKT741139, farba: zelená tmavá, rok výroby 1996 z konkurznej podstaty. Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na to, že vozidlo úpadca kúpil od svojej dcérskej spoločnosti A., s.r.o. prevzatím veci s tým, že na kúpu motorového vozidla bol riadne vystavený doklad, faktúra č. 2710024 zo dňa 13.2.2001 na sumu 160.000,- Sk, ktorá bola na účet predávajúceho zaplatená dňa 20. 2.2001 a na základe Zmluvy o nájme s právom kúpy prenajatej veci č. 92100/01 zo dňa 13. 2. 20011 bolo odovzdané nájomcovi – M., bytom P., K., tento počas nájmu nesplnil

všeobecné podmienky Leasingovej zmluvy /neplatil leasingové splátky/, preto dňa 17. 5.2004 odporca odstúpil od zmluvy a nájomcu dňa 29. 6. 2004 vyzval na vrátenie motorového vozidla. Pokiaľ teda M., bytom P., K. motorové vozidlo previedol na tretiu osobu, urobil to protizákonne, ktorý úkon nemôže požívať právnu ochranu, keďže je spojený s trestnou činnosťou tejto osoby. Zo žalobného návrhu vyplýva, že vozidlo mal navrhovateľ nadobudnúť ako nový nájomca postúpením práv a prevzatím záväzkov dodatkom č. 1 k leasingovej zmluve č. LZF /03/20090 dňa 3. 6. 2004. Navyše dňa 12. 7. 2005 obdržal pôvodný navrhovateľ –K. – prostredníctvom advokátskej kancelárie od odporcu list, že vozidlo patri do konkurznej podstaty a že ho má vydať. To znamená, že jeho držba vôbec nie je dobromyseľná. Keďže úpadca a ani správkyňa jeho majetku nikdy neurobili žiaden právny úkon, ktorým by previedli vlastnícke právo na tretiu osobu, má za to, že osobné motorové vozidlo zn. Hyundai Accent 1.5 je vo vlastníctve úpadcu a ako také patri do konkurznej podstaty a každý, kto takúto vec drží u seba ju musí do konkurznej podstaty vydať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a § 214 ods. 2 O.s.p. v znení platnom od 15. októbra 2008 bez nariadenia pojednávania, pretože neboli splnené predpoklady vo veci pojednávať podľa §214 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že A. N., s.r.o., N. (dodávateľ) faktúrou č. 2710024 zo dňa 13. 02. 2001, splatnou dňa 23. 02. 2001 vyfaktúroval D., a.s., B. (odberateľ) cenu motorového vozidla: Hyunday Accent 1.5, číslo karosérie: KMHVA31NPTU146655, farba zelená metalíza, interné číslo: 280262 v sume 160 000,-- Sk. Prijemcom podľa faktúry bol M., P., K.. Podľa výpisu z účtu D., a.s. predmetnú sumu uhradil dňa 20. 02. 2001. S menovaným M., P., K., uzatvoril D., a.s. dňa 13. 02. 2001 Zmluvu o nájme s právom kúpy prenajatej veci č. LZ 92100/01 na predmetné motorové vozidlo, v ktorej sa M. z K. zaviazal v 36 splátkach po 6 102,50 Sk, zaplatiť cenu prenajatého vozidla.

K., a.s., Ž. (kupujúci) uzatvoril dňa 04. 02. 2003 s M., T. (predávajúcim) v zastúpení sprostredkovateľa I., T. kúpnu zmluvu č. 03/20090, predmetom ktorej bolo sporné motorové vozidlo Hyundai Accent 1.5, číslo karosérie: KMHVA31NPTU146655, farba zelená metalíza. V ten istý deň K., a.s., Ž. (prenajímateľ) uzavrel s P., H. (nájomcom) Leasingovú zmluvu č.

LZF/03/20090 na predmetné motorové vozidlo. Podľa protokolu o prevzatí predmetu finančného leasingu k leasingovej zmluve č. LZF/03/20090 zo dňa 04. 02. 2003, bolo vozidlo odovzdané nájomcovi v ten deň o 13.00 hodine.

Dodatkom k Leasingovej zmluve č. LZF/03/20090 dňa 03. 06. 2004, prenajímateľ K., a.s., Ž., na základe žiadosti nájomcu P., H. sa zmluvné strany dohodli, že všetky práva, záväzky a povinnosti i vyplývajúce z uzatvorenej LZ vo veci finančného leasingu, predmetu finančného leasingu prechádzajú dňom 03. 06. 2004 na nástupcu M., H..

Pôvodný navrhovateľ K., a.s., oznámil podaním zo dňa 26. 02. 2007 krajskému súdu, že po splnení všetkých záväzkov vyplývajúcich z uvedenej leasingovej zmluvy, previedol na M. vlastnícke právo k predmetnému motorovému vozidlu a to dňa 21. 02. 2006. V technickom preukaze predmetného motorového vozidla bola dňa 22. 06. 2004 vykonaná zmena v osobe držiteľa z P. na M..

Podľa ust. § 446 Obchodného zákonníka kupujúci nadobúda vlastnícke právo aj v prípade, keď predávajúci nie je vlastníkom predávaného tovaru, ibaže v čase, keď kupujúci mal vlastnícke právo nadobudnúť, vedel, že predávajúci nie je vlastníkom, a že nie je ani oprávnený s tovarom nakladať za účelom jeho predaja.

Ustanovenie § 446 Obchodného zákonníka upravuje ochranu dobromyselného kupujúceho. Obchodný zákonník, na rozdiel od všeobecnej zásady, že ten, kto predáva, musí byť vlastníkom predávaného tovaru, upravuje špecifický prípad vzniku vlastníckeho práva k tovaru aj v prípade, keď predávajúci nie je vlastníkom. Dikcia zákona (§ 446) preferuje princíp dobromyselnosti (statočnosti) kupujúceho. Zákon to formuluje tak, že kupujúci nadobúda vlastnícke právo aj v prípade, keď predávajúci nie je vlastníkom predávaného tovaru, ibaže v čase, keď kupujúci mal vlastnícke právo nadobudnúť, vedel, že predávajúci nie je vlastníkom, a že nie je oprávnený s tovarom nakladať za účelom jeho predaja.

Z vyššie uvedeného jednoznačne vyplýva, že K., a.s. kúpnu zmluvou č. 03/20090 zo dňa 04. 02. 2003 kúpil od predávajúceho M., zastúpeného sprostredkovateľom I., predmetné motorové vozidlo za kúpnu cenu 116 900,-- Sk, ktorú predávajúcemu uhradil dňa 05. 02. 2003.

Najvyšší súd konštatoval, že krajský súd správne zistil skutkový stav, ale nesprávne dospel k záveru, že navrhovateľ, nepreukázal právne relevantným spôsobom skutočnosti, ktoré nasvedčujú tomu, že pri kúpe predmetného motorového vozidla mal za to, že predávajúci je jeho vlastníkom, a že je oprávnený s predmetným automobilom nakladať za účelom jeho predaja.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že K., a.s. bol pri kúpe predmetného motorového vozidla dobromyseľný kupujúci. Zo žiadneho predloženého dokladu pri podpise kúpnej zmluvy č. 03/20090 zo dňa 04. 02. 2003, nevyplývalo, že predávajúci nie je vlastníkom predávaného motorového vozidla. K., a.s. na základe kúpnej zmluvy v zmysle ust. § 466 Obchodného zákonníka, nadobudol vlastníctvo k predmetnému motorovému vozidlu. Na základe leasingovej zmluvy č. LFZ/03/20090, po splnení všetkých podmienok, previedol dňa 21. 02. 2006, vlastnícke právo k predmetnému motorovému vozidlu na M. (navrhovateľa). V zmysle ust. § 89, § 90 zák. č. 315/1996 Z.z. okresný dopravný inšpektorát zapísal vlastníka do dokladov vozidla M..

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti konštatoval, že nárok navrhovateľa je oprávnený, pretože bol dobromyseľným kupujúcim, a preto rozsudok krajského súdu podľa ust. § 220 O.s.p zmenil tak, že žalobe vyhovel.

Súčasne Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. o trovách prvostupňového a odvolacieho konania tak, že úspešnému navrhovateľovi priznal trovy prvostupňového konania a to náhradu súdneho poplatku za podaný návrh 227,17 eur (8 350,-- Sk) a s poukázaním na ust. § 151 ods. 1 O.s.p., nepriznal navrhovateľovi trovy odvolacieho konania, pretože si ich v lehote troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia nevyčísľil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

V B. 07. apríla 2009

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková